

KEMENES VIDÉK

KÖZLEKEDÉSI ÉS EGYÉB LEHETLENSÉGEK.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

KÖZLEKEDÉS
 6 kor. | Hegyvidékre 3 kor.
 4 | Egyes szám ára — — 30.
 Ortodoxoknál: Kedd, szerda és péntekenként

Huss Csüla
 Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Szerkesztőség és kiadószerkelet:
 Ceoldömölk, D ö m ö k i utca, Gombás háza — Ide lakó-
 szedők a lap szellemi és anyagi részét illető
 kérdéseknél.

A köz iránti érzék.

Ha szemügyre vesszük közéletünket sajnálatlaltal kell tapasztalnunk azt a közönnyt, melylyel társadalmunk minden neme a zsebre vonatkozó ügy iránt viselkedik.

A külső események alig botlyagják lelki egyensúlyunkat, de mert elvégre azok mégis folyton-folyvást hatnak a délyvilágunkra, az utóbbi csak oly sivár mint manapság a mi közéletünk. Az az érzés, mely hazai ügyeink menetének szemlélésékor elhatalmaskodik rajtuk legjobban talán a nemet „unergucklich” szóval jelölhető meg.

Mint a hosszú tikkasztó utak elsenyvedt vándora, szomjuhozunk egy körtiszta víz után, am legjobban esztiretlen vizre, avagy hamis borra bukunk.

A saját szállásunk levegője nyommasztólag fekszik lelkünkre és testünkre vesszük benne minden határozottabb oél nélkül, ide-oda rakogatjuk butorainkat, egyik-másik darabját át is alakítjuk, sőt nem egyszer újat szerzünk be, a mely nekünk éppen nem, de annál inkább alkalmatos — a szomszéduknak. És mindezek után valahányszor magányosan, egy kissé neki gondolkodva, egy kevés érzéssel körültekintgetünk: — rosszul érezzük magunkat!

Ekkor persze kutatva kutatjuk kedvetlenségünk okát hol ebben a butorban, hol abban, hol az igazában...

Elkészítette azokat, hol meg lakásunk szegényes, fogyatékos elrendezésében.

Keressük a hibát mindenben és mindenütt, ám — görög bölcs örök igazsága süket fülekké zúzmög körülöttünk: a hibát önmagunkban sohasem keressük.

Jelszavakat, mint a szíves rakományt, folyton-folyvást eregetünk a sötéttségben: de ezeknek a rake áknak nincs mit megvilágítani, his csak nem azt, hogy mi őrsek, taralom nélküliek vagyunk.

Igen belekedünk, de bele is ununk mindenbe; es míg a gazdasági életünk nek sok-sok mesterséges, nem is természetes ezernyi mizériája teljesen lekösbennünket, a köz iránti érzékünk egyre szintelenedik, egyre tompul.

Magunk, se a nemzet nem veszi hasznunkat.

Pedig önmagunkal kell előbb tisztába jönnünk, ha ítéllesni akarunk kívülünk eso személyek és a világ folyásá iránító tényezők felett.

De vajon van-e elég tetterónk, van-e elég akaraterünk az általános tespedésből való kibontakozásra?

Hova tovább a közönny szinte türeletiené válók. Nemcsak hogy nem lekesedünk a közügyek iránt, de nem is mutatunk hajlandóságot arra, hogy saját közös ügyeink mellé a köz iránt a kíváncsiságot meghaladó érdeklődést tanúsítsunk. Igenis, súlyosak, rendkívül súlyosak a létfentartás elé tornyosuló gondok, de legyenek bármily nyomasztóak is, de nem szabad, hogy elvonják magasba törő

melyek az egész emberiség boldoguláshoz vezetnek. Meg kell szabadulni az anyagiak szarnokságától és az önmegtartás némes fegyverével kusdve a köz ügyei iránt nem csak kíváncsiságot, hanem tettekkel való részvételt is kell tanulsítani.

Mert ne feledjük: vállvetett munkássággal, az erők tömörítése és azoknak egymásra való összműködtetése mellett, kellene lenditnünk a haza sorsán, de egyenlőleg gyenge magyarok lévén, hiányzik bennünk az ezek iránti érzék és erély, megsínyli persze társadalom, sínlyi az állam is, a melynek mindegyikünk egy-egy mulandó atomja.

A H. A. V. új személydijszabása.

Az államvasutak új, felemelt egységteleken alapuló személydijszabása 1912. június hó 1-én lép életbe. Az új dijszabás, azaz a közlekedésszabállyal, a kilométerenként, helyesebben méterenként (tis kilométeres) dijszabási alapon épül fel. Az új dijszabás egytől-huss kilométerig tartja, sőt husz kilométertől harminc kilométerre terjeszti ki a zónadíjszabását a következő menetdijak megállapításával:

Távolság kilométerekben	Menetdijak koronában Gyora- Személy- és vegyesvonatokon			vonatokon		
	I.	II.	III.	I.	II.	III.
1—5				0.60	0.80	0.20
6—10				0.60	0.40	0.24
11—15				0.90	0.80	0.36
15—20				1.20	0.80	0.50
21—27	8.60	2.40	1.50	1.70	1.10	0.70

Az anya.

Írta: *Sándor Péter*

Meleg nyári délután, mikor a nap egy csöpet sem fűvenyekedett élető melegével, az öreg diófa hűvös árnyékában fekvő olvasgattam a legújabb híreket politikáról, háborúról s tudj' isten még miről!

Még én fittyet hánytam Nap ő legfelsőbb ségenek s égető sugarainak, az alatt az méltó mélteljenen sétált felhőten meszjtem. Néha — mintha csak pajzánkodni akarna velem — egy-egy sugarat csusztatta az a falevelek között hogy az szemeimbe jutva, könnyesére fakaszson és bosszantson, ő meg annál jobban mosolyog rajtam. De hát udvarias volt ökegelme, mert ha tréfája sikerült, mindjárt visszahívta heccelődő sugarát — egy darabig nyugton hagvott.

Eu meg később úgy tértem ki mencielkedés elől, hogy megfordultam és hátra fekvő olvasgattam. Félleges aszórokosás es így! Assomban nem tehettem én est más, nem bujtattam am mimdenki a diófa alá, de meg sz akácok tövébe sem, melyek ott kúnn a Nemesztg esielét jeltünk.

Talán meg is aszurnak azt, ki a munka helyett hosszúnk menne hűsölni. Est csak frustikorkor, délben és ossonna idején engedek meg, miszemtől. Mínhá a földből bukkant volna elő a kök nép, a mely kiáltosva, jajgatva áramlik mint lenfelől a falu felé.

Meg is érdemlik a kíméletet e szorgalmas népek, kik pórére vetkőzve, arcukról legördülő verejtékecseppekkel mit se törődve, nyírják, kopasztják a földet, mint a borbély a bozontos hajú nebulót. Haj, szegény föld, pár hét alatt megfosztanak diszeitől: az aranyos buzakalasztól, a deleg roszfejtőtől; nem haragzol meg erte?

As akácok árnyéka már tis kavaláspással hosszabbodott; as ebéd utáni pihenés ideje lett. As aratók a marokszedő leányok vig dal mellett folytatják felbehagvót munkájukat.

Nem kell ő nekik óra, biztos időmutterájnyáron as akácok árnyéka, mely ha rövidül, tis tizeneg, tizenkét órát mutat, ha ebéd után hosszabbodik, egy, kettő, öt stb. órát jelent.

Körülbeült ket órat mutatatót as akácok árnyéka, mikor as egyik marokszedő leány keségbeestően kiáltja:

— Tüs van! ... ég as alsó sor!

E véskiáltásra földre hull a kasza, a marok a kezéből, mindegyik megdermedve néz a falu felé, as alsó sor felé, kis vinkójaik felé. De csak egy pillanattal állnak tőtenül, a következők már rohannak mindnyájan s remült kiáltás nagyja el sjúkuk.

— Tüs van! ... segitsegi elég a házunk! ... A férfiak már jól előre vannak, lélekuszadva futnak árkon-bukron át, busztalán keszemtől. Mínhá a földből bukkant volna elő a kök nép, a mely kiáltosva, jajgatva áramlik mint lenfelől a falu felé.

A fiatal asszony örjongve rohan előre, ár többször elesik, — arca, kezei csupa ver-

ruhája tépett — de fokosott erővel ramodik ujra s örjóti sikoltást hallat:

— Jaj, a gyermekem... jaj bennég... a szobában van... Jaj, né aszerencsétlen, rástartam as ajtó! Jaj, istenem, segít... ne vedd el... mented meg a gyermekemet...

... Kling, klong, klong, klang, klong...

— Tüs van! — kiáltom hirtelen fölgörvés az újságot elhajítom, hogy as tiz darabban is szeséset. Tüs van... bol van, mi ég? Futok as utcára. Gyermekek, öreg emberek s amonyok futnak el házunk elött kiabálva: tüs van... tüs van, ég as alsó sor.

Eu is a jelsétt utca felé futok, nem törődve a nap égető melegével, kabát nélkül, kalap nélkül. Fekete tüzességben gamolgyo a füst egy szalimás ház orra alól s mikor felszökik, mintha robbanó gülvő volna, száncsapódik, megöröi a nap sugarakat, melyek kísérteties fényű boeszjanak át rajta.

— Vízet! Hamar a fecskendőt, vízet! Mentstük meg a többi hást! Segitsegi, tüs van! — kiáltják ösre-vissza. De a kik így kiabálnak, sikoltoznak, majdnem egy sem tud segíteni, csak tiprótt, stir, jajgat, mert legutóbbje gyermek, öregember és asszony.

Alig látni egy-egy fiatalabb férfit vagy nőt, de hogyan is lehetne, hisz a falu népe künn boldogul a mezőn, itthon csak a kis gyermekek meg as öregek vannak, no meg néhány tollforogató ember.

— Gyerünk, atyafiak — kiáltom — huszok el a fecskendőt. Szaladunk is majdnem valamenny-

VASÁRNAPI LEVELEK

A gasztenyek alult.

Mikor a majusi alkony balfán, neahtelenül raborítja szürke leplet az ebredő illatos világba, odalüök a lombos vadgasztenyek alá s el-elnézem, mint ragyognak ki egyenkint a sok-sok apró csillogások, hogy szelid, álmatag fényt vessenek a szendergő világra... Körültem a fehér gyöngyvirágok edes, mámoros illatot lehelnek magukból, a mint az enyhe majusi szellő lágyan, szeretettel össze össehajítja őket, hogy szerelmük szökát susogjon nekik s az illatos virágok kacagva hullassanak harmat-könnyeiket...

És a mig a tekintetem elmereng a csillogok szelid ragyogásán és csendben, ahítattal halgatom a szellő susogását, a mint csöködössa a fehér gyöngyvirágok illatos kelyhét, addig a gondolataim ott kalandoznak messze, nagyon messze valahol egy csörgedező patak mentén, a hol a partmenti szomorufüzek ráhajolnak a kristálytiszta tótkörrre s borkák virágaikkal telehintik a fodros hullámokat. "Ó, a hol sok-sok apró kis nefejejts mind-mind olyan világoskék, mint a te két álomrontó kék szemed, a melyekbe olyan jó lenne még egyszer belenézni s aztán elveszni ezekben a kék szemeknek perselő langjáról..."

Ugy faj nekem a te szomorú bánatos arcod latni. Enézni, a mint azok a szép piros rózsák egyenkint lehervadnak alabástrom arcod közepéről s kék szemeidben örökösen ott csillog a fajdalomnak igaz kristálygyöngye. Ugy faj nekem ilyenkor, hogy nem lehetek ott melletted, nem csökölhatom le a könnyűvidet, a melyek égetnek s nem űzhetnek el szelid szókkal, szerető gyöngedséggel homlokodról a bánat borús fellegét.

Egyszer, sokára, nagyon sokára talán megingt összeböz majd bennünk a sors szezeleje. Akkor, a mikor már fehér tél havaz be miud a kettőnket a fehér hajjal, megtört szemekkel találjuk fel újra azt, a mit egyszer régen könnyelműen elvesztettünk. Olyan szép is less az, mikor két galamböz emberpár a hosszu téli estéken a fűtöt kadalló mellett csendben, ahítattal halgatja egymás beszédét az ifjukor esernyi bohóságáról s arról a régi, nagyon régi tavasról, a melyet olyan jó így a gasztenyek alatt almadozva visszasiáni: azt a tavaszt, a melyben mi először találkoztunk és a mely eltunt, tavasszált örökre, mint az égen uszó báránnyélegek. Olyan szép less az egykor...

De addig...? Addig élünk majd az álmainknak, a melyek hűséges társaink lesznek az élet göröngyös útján s elfelejtetik velünk az élet minden bánatát, minden keserűségét. Mihar itt a gasztenyek alatt merengve halgatom a távoli eszhangzó halkj elenyését s lebonyt eszmekkel álmodozom a mult tavasszált emlékein, úgy érzem, hogy újra itt vagy mellettem, odalás a szélem kárpátja s forró, mámoros esöök nyomoss lássas, kipirult homlokomra. Egy elbeszéd, szintelen gyöngyvirág lassan-lassan hull alá széke hajdából s a mint az öledbe esik: az én szememből is leperg két áruló, forró könnyűcsepp. És az már nem álom, hanem szomorú, kéréllhetetlen, rideg valóság.

Jó lenne ezeket a szomorú emlékeket elfojtani. Elfeledni, hogy egyszer régen egy tóparton együtt szedtük a kék nefejejtseket, a melyek mindegyike olyan kék volt, mint a te két kacagó szemed. Elfeledni, hogy aztán az öledbe hajtottam a fejem s te, meséket mondtál nekem s szerelenről, boldogságról és telehintet a hajam apró nefejejtsekkal... Ugy kacagtál akkor azon, mikor én azt mondtam, hogy egyszer majd láss fogsz telehinteni nefejejtssel. És ládd, igaz lett. Olyan jó lenne ezeket elfelejtteni. De nem tudom.

Egyyszer majd eltemetem ezeket az emlékeket. Mikor majd a világ készül a nagy tarmatásra s egyszerű halotti pompával kísérik utolsó útjára a virágos nyárt, akkor majd én is eltemetem az emlékeimet. Szomorú borongós vasárnap délután, mikor a lepergő sárga falevelek halotti köntöst boritanak a kifosztott, letarolt, kinszorázott világra, akkor temetek majd én is. Sokat, mindent. És talán majd sirni fogok, talán félcacagok, de úgy, hogy a könnyem is kicsordul utána...

Huss Feren.

Meghívó

a Kemesesaljai Önségélyző Hitel-szövetkezet, Cseldömök, 1912 évi május hó 11-én d. e. 10 órakor a Kemesesaljai Közgazdasági Hítelbank R. T. Cseldömök tanácsstermében tartandó rendkívüli közgyűlésére, a melyre a t. Üzletrészes tagok ezennel meghívattak.

A rendkívüli közgyűlés tárgyai:

Az alapszabályok 6., 14 és 68 §-inak módosítása.

AZ ÜZLETRESZES TAGOK

aminek kilométeren felül a távolsággal arányosan, díjegysek alapján épül fel az újdíjazás. A díjkézés alapján szolgáló díjegysek a következők:

81-250 km. távolságonként kilométerenként 3.5 fillér, 251-300 km. távolságnál 2.5 fillér, 301-400 km. távolságonként 1 fillér és 401-800 távolságonként 0.5 fillér.

Nyolcszáz kilométeren túli utra az egyenlítőre első menetdíjakat adjuk nyolc száz kilométeres menetdíjakhoz.

A között egységátlal alapján a III. osztály személyvonatu menetdíjakat k-p-z-ik. A személyvonatu I. II. osztály, illetve a gyorsvonatu menetdíjak a következő arányszámok alapulvezelével képzettek:

Személyvonat:		Gyorsvonat:	
III.	II.	I.	
10	16	2.4	
		III.	II.
		1.6	1.6
		I.	3.4

A szomazodós forgalmu menetdíjak 6-27 km-ig csak 4-10 fillérel drágábbak, mint a jelenleg érvényben levő menetdíjak, 1-5 km ig 28-30 km-ig a mai III. oszt. személyvonatu menetdíjteleknek felelnek meg. A tavolsági forgalom életbeléptetett új menetdíjak pedig átlagban 20 százalékkal, de legfeljebb 25 százalékkal magasabbak a jelenleg érvényben levő menetdíjaknál.

Az összes díjmeléstől évenként kerekten tizenöt millió koronányi több bevételt remél az államvasutak, a melytől távolságonként váltakozólag egy-egy utasra az összes I.-III. osztályokat és az összes vonatnemeket figyelembe veve, 8-820 fillér esik.

Fennmaradtak: 1. A mezőgazdasági és ipari munkások jegdig megadott összes zónadíjazás-szerű kedvezmények. 2. 10 százalékos emelés-ellen tartantat nyerne a havi tanuló és a heti munkas bérteljegyek. 3. 20 százalékos emeléssel tartják fenn a harminc lapos menetjegyzüzeteket, az egész és fél éves bérteljegyeket, a amint a felaru jegyek viláására jogositó díjazás-szerű arcképes éves igazolványokat.

Ezen kedvezmények fentartásán kívül Budapestnek és a nagyobb városoknak a környékkel valo forgalmában érvényes havi bérteljegyeket rendszeresíti az államvasutak, a melyeknek menetdíjai a 30 lapos jegyzüzetek mérsékelt díjképes alapján nyert megállapítást. Ezek a 40 kilométernyi távolság érvényesített bérteljegyek havi díjai a távolságok emelkedéséhez mérten vannak megállapítva, ezek a díjak a III. osztályban 8-25 koronát tesznek.

Fentartja az államvasutak új díjazás legfeljebb 30 százalékgig menő áremeléssel az összes kedvezményes menettérü jegyeket is.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

nyien, an emésztő lángoknak hagyva az égő házat. Már húzták néhányan a fecskendőrt és lajtot mikor mi érte rohantunk s hamarosan rendbe hozva, erő visszahuzása szét az égő szalmától. Kannából öntötték a pusztító lángnyelveket s a szomzed házak tetjét.

De a kevés víz nem bírta legyőzni a pusztító lángnyelveket, hamarosan átcsaptak azok a szomzed ház végébe is.

— Eg a másik ház is... Kigyuladt a pajta. Segítsé, vizet!

Már erősen dolgozott a fecskendő, a kanna, a káposca, sok ember oltotta a tüzet, sok járkiállítás hallatszott. A pusztító tűz mit sem adva az emberek járkiállítására, terjedt tovább, égette, perzselte sorba a házakat.

Már a negyedik ház is lángokban állott. Hirtelen egy asszonyt látok görcsös szokgassal elvánszorogni mellettem, ki örvöngve kiáltja:

— Na, a gyermekem, hozzák ki a gyermekemet!

S nem törődve a lángnyelvek csapdosásával, a hulló parázzsal, rohan be az égő házba. Sohaan föl akarják tartóztatni, de ő kiszakítja magát s rémes hangon kiáltja:

— A gyermekem benn van... benn ég.

Borzadás fut át testemen, a vér agyamba szökik est hallva s én is utána akarok rohanni de több erőm kar lefog.

— Mit akar? A halálba megy!

Többen, a ház ablakaihoz rohava török,

suzzák, fessitük azt, de a vasrács nem engedi a szobába jutni őket. És alatt az asszony betőri a konyhaajtót s a szoba aajtját döngöti valami nehéz tárggyal s egyszer csak recsegyve dül be az ajtó s rajta véresen, összeátörve esik be a szerencsétlen anya.

Fölkel, az ágyhoz rohan, fölkapja onnan gyermekét és siet vissza az ajtó felé. Az ablaktól ijedten futnak el az emberek.

— Beszakad, jaj, benn égnek! Segítsé! s a következő pillanatban recsegyve, ropogva szakad be a szoba menyezete. Rémulat sikoltás küveti a tompa zuhanást.

— Meghalt, vége van — kiáltják mindenfelől. Vérhagyasztó hideg fut végig az embereken s lélegzetük visszafújva szögzik szemeiket a gomolygó füsttől eltakart ajtó felé. Néhány pillanat múlva a sűrű füsttöméből az anya végső erőfeszítéssel rohan ki, karjaiban kis gyermeket tartva.

— Gyermekem... él... istenem, segíts — s pár lépésszerű összeesik s ájultan terül el az utca szelén, siró gyermekét görcsösen szoritva

Mély, nehéz sóhaj száll a kebleköl s min denki az eszméletlenül fekvő anya felé siet. A közelközeli felkapják a sietve viszik el a veszedelmes közelségből. Mintha a borzasztó elem is megalépelne a pusztitást, abba hagyja perselő munkáját s engedi emésztetni magát azoktól, kiket ő akart elpusztítani. A hosszu lángnyelvek

rövidülnek a csak itt-ott fel elő egy-egy, mintha életéért harcolna, mintha életéért feszítené meg végső erejét. De hiába, erőlködése kárba vesz és sercegye szün meg lobogni.

Szurtos, csupasz falak, füstöltög gerendák merednek az ég felé, a pusztulás szomorú képét mutatván annak. A Nap látva e szomorú képet, elrejtí arcát felhőköpenybe s az alól hullat könyvet a szerencsétlenül jart emberekért.

Bánat, szomorúság ül az arckokon, némelyek bágyadtan, kimerülve tessék le kannaikat s a legtöbb ember szeméből köny csordul, szánjalják, szanják a kárositakat s a hősléki anyát.

A langyos eső permetezése hazatérésre biztatja az embereket. Egy ház elől azonban nem bírja elküldeni őket, sőt egyre többen és többen gyűlnek ott össze. Szájról szájra adják a hírt s gyermekét kimentő anyáról, aki még eszméletlen állapotban gyakran felsikolt: Uszarakad... Gyermekem... Segítsé... — s utána erőltentül hanyatlik vissza.

Estefelé tért csak magához s első kérdése volt: él-e gyermekem? S mikor karjaiba tették kis magukat, megható szeretettel csökölta s könnyeivel áztatta annak arcát.

S a nap mintha szintén részt öhajtana venni az anya örömeiben, felretolta köpenye szélét s egy utolsó, kedves mosolyt küldött a hős anyának, az edes gyermeknek.

H I R E K.

Paszánkák fogadása. A szombathelyi megyéspüspök, Mikes János gróf bérnök a körútjában szombaton, a hó 11-én délután 4-5. óra között érkezék városunkba a mersai országunton. A legutóbbi közbizottság elhatározta a főpásztor fogadásának módjait, diadal kapu lesz a városban felállításra, ahol az elljáráság nevében a városbíró, később Nagy József közjegyző fogja őt üdvözölni, a ki a kocsiával a főúton keresztül a templom elé hajtatja, a templomba vonult ajtókat nyitogatva, mely után az apátság az ő felügyelése alá kerül. A fogadására nyolcban készülődnek, mert a templom iskolák kiállítják és belsőleg rendezik meg a feladatokat, a ki a kocsiával a főúton keresztül a templom elé hajtatja, a templomba vonult ajtókat nyitogatva, mely után az apátság az ő felügyelése alá kerül.

Tamadó esavargó. A bobai körjegyzőség a múlt héten beállított Micsodai Sándor pékegőző és Tompa László körjegyző lakását megrongosítja, mikor ezen tettét a jegyző nem nézte el és igazolványának elvételére felszólította, neki rotont a körjegyzőség és nyakon ragadta, így rajta könnyű testi sértést ejtett. A csendőrségnek tudomásra jöve az eset a feljelentést a támogó esavargóval együtt a celldömölki főtörzsfőnökök átadták.

Kik dobálják a villanylámpát? Olyanok min: Györkös Sándor celldömölki lakos, a kik legtöbbüket ittas állapotokban cserélik ezen megdöbbenés nélkül. A múlt hónapban Kleimann Zsigmond háza előtt levő villanylámpát délután két óra tájban Györkös Sándor ittas állapotban követledobta, mivel őt a helyiségből kiutasították. Az esnek a főtörzsfőnökökkel van a felvetés.

Megvert a szolgáját. Ritter Imre jános házai vendéglős a héten nagyon megharagudott háziszolgájára, mivel hogy ez nem a kedvesen cserékedett. Sándor Sándornak hívják ezt a szegény szolgát, a kit gazdája egy otornnyel megvert, hogy az orvosai látelát eserint 8 napon túl gyógyuló sebet ejtett rajta. Az eset végett a brutális gazda feljelentetett a kir. járásbírósnál.

Alkalmot szűlt a talvajt. Hirt adunk már a múlt lapszámunkban a kemenesszentpéteri tűzvészről, mely sok lakást tett hajléktalanná. Most ezt azért bocsátjuk előre, mert a tűz Stern József padlisan keletkezett és nagy pusztítást vitt végbe a szuppal fedett házak között. E nagy tűzvészben Marton Imre kemenesszentpéteri lakos belopódott a koromra pincéjébe és ott borozott, míg masok a tűzoltás és védekezés munkáiban résztvettek.

Szerencsétlenség kaszaposnál. Szabó Dénes celldömölki lakos, kaszamos április 28-án éjjel kaszálás közben szerencsétlenül járt, mert a forró víz leégette homlokát, arcát, orrát és kezeit. Beszálították a kemenessaljai kórházba, ahol előle láthatólag 3-4 hédig tart az állása.

Elbocsátott rendőr. Csicsa István rendőr állásától való felmentést kérte. Kérvénye a legutóbbi képviselőtestületi gyűlésen tárgyalatott az állásából május 1-vel elbocsátatott. Helyette az ösziig nem lesz betöltve és a rendőri állás.

A japán hógró. Ennyire már vagyunk liget is van, őrt is állítottak melléje Kónyi Ferenc kertész személyében, a kinek azért lakás ad a város, hogy ő és hozzátartozói megóvják a parkot a csintalan gyermekek okatlan cselekményeitől.

Hónapos állatvásár Celldömölkö. Városunk környékén tehát a száraz feloldatott mintegy 7-8 napja megváltak a ragadós állatbetegségek is így a hónapos állatvásár Celldömölkön május 2-án nagy felhajtás mellett tartatott meg.

Új iparosok és kereskedők a járásban. A folyó évi április havában a következő iparosok és kereskedők kértek és kaptak iparengedélyt: illetve igazolványt: Császár András cipész Karakó, Borza Istvánné kalapos János, Pódor János caizmadia János, Mészáros József mészáros Csöngye, Wernitz Aladár szabó Kemenessmagasi, Neumark Miklós mészáros Celldömölki, Günsberger Miksa szatócs Alsóság, Tertsch Sándor ve-

gyeskereskedő János, Federer Ignác szatócs János, Kiss József kőműves Celldömölki, Bartha Ferenc kőműves Kemenessentpéteri és Vadász Pál szőlőművelő is.

Nagy legények. Szabó Sándornak a celldömölki vendéglőjében Tóth Ferenc, Heleszai Lajos és ifj. Stiban Ferenc helybeli lakosok ittas állapotban az üvegeket és székeket összetörték. Idegen vagyon rongálása miatt bejelenték őket a hatóságoknál.

Utcai sértések. Szabó Sándorné szűlt. Süle Anna magyargenczi és Börte József ugyanottani lakosok egymás becsületét szóval annyira megbántották, hogy a helyi járásbíróhoz lett közöttük igazat.

Új járás a megyében. Már régóta foglalkoznak a vármegyén egy tizenegyedik járás szervezésének kérdésével. Az alapján most a kérdésben megakarja ismerai az egész közigazgatási vezető tisztikara véleményét és ezért tisztségüket hívott össze és ennek alapján tesz előterjesztést a májusi közbizottság. Az új járás a szentgotthárdi és muraszombati járásokról hasíthatatik ki, de székhelye névve elterék a vélemények. Legjobb érve az Ország központja Óriszentpéter mellett szűl, másfelől meg Fejérvendvát tartják előnyösebbnek.

A sárvári selyemgyár megmarad. A sárvári selyemgyár felssomolásáról szűl, leponkban is közölte híre vonatkozólag arról írtunk, hogy a Cnardonet selyemgyár felssomolás ugyan, de ettől egy belgi társaság veszi át és "Sárvári" műselyem gyár r.-k. cég névvel tovább veszi és meg nagyobb arányokban fogja kifejleszteni.

A szombathelyi színház államsegélye. A kultuszminiszter a szombathelyi újjonan építendő állandó színház államsegélyt 140 ezer koronára emelte fel, melyet 20 évi, évenként 7 ezer koronás részletekben fog folyósítani az állam. Ezzel az új színház építése biztosítva van.

A szülési bírságviznyék lenyeresnek. A belügyminiszter elrendelte, hogy az ovdai elemi iskolai beírási eljárás szűkeges szűletési bizonylatok belygmentesezés díjtalanul állítsanak ki az anyakönyvezés bivatalkól részéről.

Pálást és főveg. Ho-m gyalomai az igazságügyi miniszterium terve, bírásit és ügyészségink nemcsokra az Iparművészeti Társulat által ajánlott pályázató nyertes palástban és főveggel fognak funkcionális hivatalos eljárások körében. Ami a külföldön elfogadott és azép annak behozatala utóvégre nálunk sem lehet karos csak a külföldi díj ne legyen hátrányra az igazságszolgáltatásnak. Hír aserint az ügyvédek is társat kapnak a így az egyenruha helyre is állítva.

Arcköpi igazolvány a tisztviselők családgazdálkodásuk számára. Ertesztelést eszerint az összes állami tisztviselő családgazdálkodás legközelebb féláru vasúti kedvezményre jogosító arcköpi igazolványt kapnak. Ezzel az újítással az állami tisztviselőnek nem kell majd minden egyes alkalommal igazolványt, ami sürgős esetekben nagyon is előnyös az állami tisztviselőkre néve. Az állam összes tisztviselőnek családgazdálkodás vonatkozólag legközelebb bocsátják ki a rendeleteket.

Mezőgazdasági tanfolyam néptantó és gazdasági tanítóknak számára. A m. kir. földmívelésügyi miniszter a kisebb fokozott ismételt iskolában a gazdasági tárgyak tanításra hivatott népközpont tanító kikapcsára céljából folyó évi július hó 18-tól bejárólag augusztus hó 18-ig az algyógyi, adai, békéscsabai, brensbányai, hódmezővásárhelyi, jászberényi, karcagi, lngosi, pápai, rimaszombati, nagyszentmiklósi, somogyesszentimrei, szilagyósmlyói, szabadkai és cséki. (ezelőtt Csakóvár. Temes vármegye) földmives iskolánál 20 — 20 összesen 300 néptanító folyó évi július hó 1-től július hó 31-ig terjedő időben pedig a kecskeméti földmives iskolánál hasonló célból 20 tanító részére mezőgazdasági tanfolyamot rendez. A tanfolyamon résztvevő tanítók (tanítók) 100 azaz száz korona élveznek, ebből 40 korona ellátási díj levonása után harminc korona a jelentkezők, 30 K. pedig a tanfolyam befejezésevel fog kifizettetni. A tanfolyamon résztvevő ama néptanítók (tanítók) részére, kik a legnagyobb szorgalmat és legjobb előmenetelt tanúsítják, — a földmívelésügyi miniszter minden egyes iskolánál egy-egy 100, 50 és 30 koronas összesen három jutalmat engedélyezett. Ezeket az ósatóndíjakat lehetőleg aserint a miniszter kiküldöttje a vizsga iteli oda az illetőknek. A tanfolyamokra tényleg alkalmazásban lévő olyan néptanítók (tanítók) vétetnek fel, kik mezőgazdasági tanfolya-

mat nem végeztek. A felvételi kérvényt a földmívelésügyi miniszterhez kell címezni és folyó évi június hó 1-ig a tanítóknak pedig folyó évi május 20-ig, az illetékes tanfelügyelőségnek nyújtják be. A jelöltet a tanfelügyelőség javaslatára a vallás és közoktatásügyi miniszter jelenti,

A marbakaroktól óstrák ország. A vas megyei marbakaroktól óstrák ország, melyben szállítanak Amtriába levágásra szánt marhát, eddig az óstrák pénzügyi hatóságok is nagyon megadóztatták. Bérletükre orvokat kerestek és pedig eredményesen, mert a vas megyei marbakaroktól óstrák Amtriában való adósságtól óstrák óstrák pénzügyi miniszterrel való megegyezés alapján felmentette, a minek alapján a tarhakra előirt óstrák adót most törölték.

Május örömei. Elérkeztek a posták hónapjának, a virágos, napogaras májusnak, melynek gyönyöreiről annyit dalról. A valóságban nem mindig így fest a tavasz hava. A gyöngyvirágok éven dideregve bujják számlaluk levelei közé és a pünkösdi kirándulásokat majd mindíg émosza a hideg szél. Az időjárás állhatatosságában egyáltalában nem jó bismi. A kalendarium sokszor becsapja az embert. Ekkor sokkal hibeseb tanácsadó a „Hástarlat” Károly Emilné és tizenhét éven át kipróbált lapja, a mely akár esik, akár fagy, minden hónap 1. 10 és 20 napján bekészíti a jó gazdaságonkhoz, hogy a hástartás minden új ismeretét bevitassa, számtalan pompás étel recepttel kedvekedjék és a divat, kőművek, kertészet, haromtényentés, stb. titkaiba avassza olvasóit. A „Hástarlat” előfizetési ára: 3 korona 1/2, évre 6 korona 1/2, 12 évre 12 korona. A kiadóhivatal (Budapest, VI. Közvás utca 36.) készséggel küld megtekintendő mutatószámokat.

A mesterdelnek . . .

Cipem szép és tükeletes,
Bemre járn elvezetés,
Mert ha cipőt szegzek varrok,
Rajji van

A jelenkor legrögtetőfede anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztíthatatlan, soha javítást nem igényel. Tűzmentes, fagymentes, vihatlan és viharálló.

Alatta padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogram — holott a hornyolt cserépből négyzetméterre 40 kg., közsőséges cserépből 65 kg., így palafedésre a legkíméleteseb tete és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmehetőbb jótallás!
Felvilágosítást, árjegységeket és minták kívánatra ingyen küldünk

Magyar Asbest Palagyár

R.-T. Jánosháza.

Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

Óvás saját érdekében,
Mielőtt nyári cipőszükségletét beszerezni,
tekintse meg
GOTTLIEB IZIDOR
„Turul” cipőraktárát
hol nyári cipőújítások már nagy választékban kaphatók

Sági-utca

Sirolin 'Roche'

közhedveltségét bebizonyult kiváló tulajdonságainak köszöni, mert a tüdőt erősíti, e mellett étvágyserkentő és jőző, ezért évek óta orvosok és betegek előnyben részesítik. — Sirolin 'Roche' a legjobb sikerrel vált be

köhögés, hurutok, hörghurut, influenza „görvélykór” ellen

A légzőszervekre kiváló előnyös befolyással van és meghűlés kezdetén alkalmazva felette megtehető könnyűtőn hat. — Már néhány nap múlva a tüdőtevékenység szabályoztatik és a természetes hang, nemkülönben az általános közérzet helyreáll. Joggal nevezik a Sirolin 'Roche'-t a legjobb övszemnek

tüdőbajok ellen

VESZPRÉMI NAPLÓ
(VESZPRÉM)

V Ö R Ö S M A R T Y

KÖNYVNYOMDA ÉS HIRLAPKIADÓ VALLALAT
DEVECSER (Veszprém megye)

SOMLYÓVIDÉKI HIRLAP
(DEVECSER)

Bármiféle nyomdai munkákat
izléses, csinos kivitelben szállit
Ügyvédi, jegyzői, lelkészi nyomtatványok választékos nagy raktára
Bekötésre könyvek elfogadtatnak
Tanoncok felvétetnek

KEMENESVIDÉK
(CELLDÖMÖLK)

KÖNYV-
KERESKEDÉS